

Ve stavu nejtemnějších depresí, nikdo mi nevěří,
prej už sme starý a mladý to zase necení.
S věkem sme línější, proč hodnotěj jak makám lidi,
co sou bezdětný a kdo je teda přesvědčí.
Člověk je pevnější, i když v tom běhám dvacet let,
nohy zdřevění, psychika není nejlepší.
A v hlavě příměří,
hledám už roky uvnitř sebe sama,
abych moh bejt doma trochu klidnější.

Řikáš si měl by si přestat, energie došla,
spousta lidí ví všechno nejlíp,
tak si říkám proč se mám furt trestat,
historii přepsat, někoho se zeptat.
Co je teďka trendy, klíče nebo fendi,
Whiskey nebo Brandy je to furt hudba
nebo je ta nutnost,
co tu prodá všechny desky, všechna alba.
Je to fakt práce nebo jen kalba,
pojede to dál nebo mě dožene karma,
děláme to pro peníze nebo jen zdarma,
pro vše hezký, co nám to dává.
A mikrofony dávno rozpustila láva, láva, láva.

Doba teď není nejlehčí,
kultura v Čechách padá na dno díky vládě
a nikdo to stejně neřeší.
Lidi to znesvěť, tak vypni rádio a televizi,
možná budeš zas vo něco chytřejší.
Bejt králem diskuzí,
lidi maj tři prdele času komentovat věci,
kterejm fakt nerozumí.
Ty kecy sou fakt včerejší,
bylo by dobrý držet hubu,
nechat ten prostor na chvíli jen tak bez řečí.

Večer potměl, světla zhasla,
život oněměl, zbyla jen kostka,
černý mříže kolem mysli,
nikdo netuší v odkud přišli.
Člověk votupí všechny smysly,
protože ty chutě dávno zkysly,
je to fakt bída, tak taky bolest,
bílá křída vobkreslí voběť.
Kolik prdelí tiše prolez,
asi normální v týdle době,
už není důvod proč se hádat,
tak i ty další slepě hledat.
Taky ten původ všech těch debat,
voba nás nutí z židle zvedat,
na co se litovat a nebo vzdát,
všechno to kvitovat nebo jen lhát.